

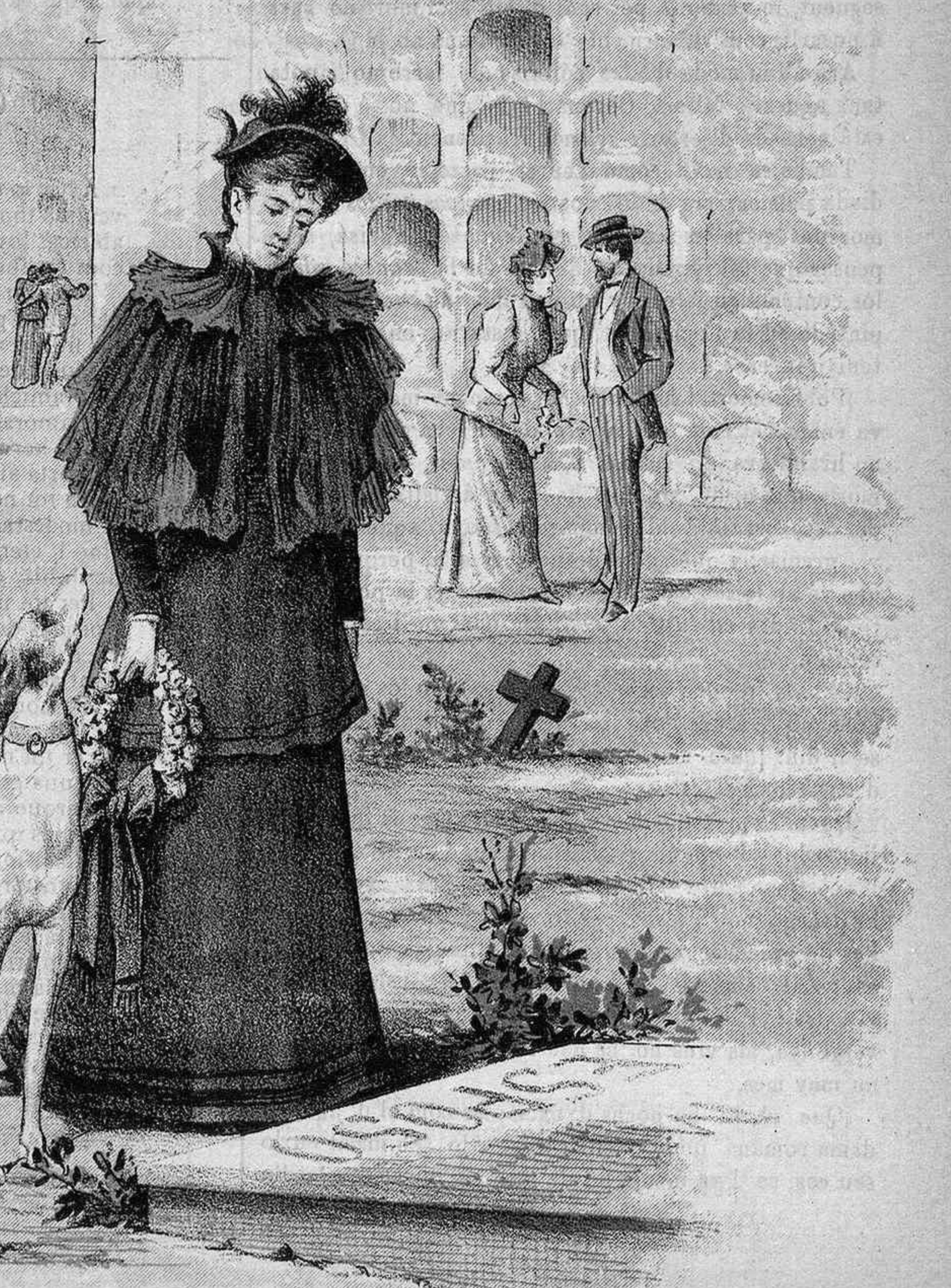
LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ

10 centims lo número

Veig l' Agneta y 'n Mateu
 qu' allà baix s' han arreglat;
 á ferho ja han comensat
 mes prop la Llusia y l' Andreu
 ¿Quin dia será joh espós meu!
 que puga ferho jo aviat.

LO DÍA DELS MORTS

Vesten, Antón,
que 'l qu' es queda, ja 's compón.

Los morts si que ho tenen magre!.. ab 365 días que té l' any, sols se 'ls n' hi dedica un y aixó porque no pot ser menos; si hi hagués dias de dotze horas estich segur que se 'n hauria triat un d' aquets pera dedicarlo als que han sigut.

Y encara aixó no es res, si es que la gent del altre barri no 's dona compte de lo que passa en aquest.... porque, de decepcions ne tindrian!.. A l' alsada d' un campanar.

Jo conech una senyora que á la mort del seu marit va renyir ab la familia porque no varen voler ficarla dins de la caixa ab éll, y al cap de tres mesos tenia relacions ab un casat y pare de tres criaturas.

Reparin los ninxos los dias dels morts. Al primer any d' haverhi nou inquilino, es raro 'l que no estiga adornat ab la seva corona quan menos; pero l' any seguent, lo xeixanta per cent d' ells si 'l mort no surt á posarli, com vulgarment 's diu, fuma ab pipa.

Ara ab la moda de las coronas de ferro no 's nota tant aquesta falta... Corona hi ha que no sé com no está cansada d' estar al cementiri prenent la fresca.

També es molt comú veurer passejar en aquesta diada pels carrers de los nostres *campos santos* á enamoradas parellas casadas en segonas nupcias, sens pensar que tal vegada las ánimas de la *primera edició* los contemplan jerosas y ab la rábia de la impotencia pintada en lo lloch hont quan estavan en lo mon hi tenian la cara.

¡Pobres morts! En Julio, un company meu qu' estava enamorat com un *Romeo* de la seva cosina y que no hi faltava un sol dia á ferla petar, desde que es morta que ni un sol cop ha anat á visitarla al lloch del descans; total hi compareixerá en aquesta diada y... gracias; y que se 'n despedeixi ella, porque l' any que vé ab lo seu caracter enamoradís ja la pobre víctima tindrà *sustitut* ó *sustituta* que no li costará un céntim.

Oh!.. y lo poch respecte que mereixen los morts segóns á qui, á una dona lletxa y tonta ó á un home llús, se li diu: ¡quin mort que n' hi ha d' aquest mestre, ó d' aquesta mestral!..

Quan 's pretent consolar á una persona que plora la pérdua d' algun parent pròxim, ó amich íntim, se li acostuma á dir: —Be per qué ploras ara?.. veurás, no hi pensis; no 'l farás pas tornar ab llágrimas; lo qu' has de procurar es distreuret; es á dir, lo mort que s' estiga al cementiri y tú no 'n fassis cas; relegal al olvit; jírali l' esquena... —Vaja que si los morts tenen vergonya, als vius no 'ns haurían de mirar la cara per un may mes.

¡Que n' hi ha poch d' exemples com el d' aquella dama romana que volent enterrar lo seu marit en lo seu cos, se 'l va menjá fet de mica en mica en platillo

ab sebetas! D' aixó 'n dich amor d' ultra tomba; tot lo demás son romansos.

Ja pot serne l' home de ge ós de la seva dona... viva, la vigila, l' assedia, no la deixa sortir sola; pero té la desgracia de morirsi, adios jeros!... adios persecucions!... fins la deixa acompanyar per tots los amichs y éll, seguint la moda 's queda á casa.

No fa com donya *Joana la boja* que no va voler que lo cadavre de D. Felip l' hermós passés la nit eu un convent de monjas de jeros que tenia d' éll, ni se repeteix los cassos d' aquell noble que encara després de morta la seva muller, hi va haverhi sempre lo plat á taula en lo lloch qu' ocupava, á tall de D. Juan Tenorio; aquestos casos aislats encara serveixen per fer mes odiosa la regla general.

¡Ah si 'os morts poguessin parlar!.. Es vritat que se 'ls podria preguntar: Be y ¿qué foyau vosaltres ab los que varen durvos la delantera?... Segur que no sabrían que respondrer porque, poch mes ó menos, sempre ha sigut lo mateix y segur que d' aixó ne va sortir aquell popular refrán:

Vesten, Anton,
que 'l qu' es queda, ja 's compón.

SERRALLONGA.

Lo dia dels morts

Avuy lo camp de la mort
veu sas tombas adornadas
ab ricas joyas posadas
com á tribut d' un recort.

Tothom en eixa diada
per durhi presents s' esvara.
Lo fill, lo nebot, lo pare,
la viuda desconsolada.

L' amich, lo germá, 'l criat,
l' enamorada fadrina...
fins l' hermosa concubina
ne porta al seu estimat.

Ab tot no hi vulgan trovar
la modesta presentalla,
sino l' eterna batalla
de lluhí y de figurar.

Per tot un luxo que mata.
Coronas de molt valor.
Hi ha tombas ab fanals d' or,
llántias y Cristos de plata.

Tothom se dona 'l trivull
de figurar més de 'l qu' es,
y per tot no 's veu res més
qu' una gran dossis d' orgull.

Perque avuy ab rics presents,
per més que sembli increíble,
se dona forma tangible
als prostergats sentiments.

Pero jo hi veig los motius
de tan luxo y tants tresors.
Duhent rics presents als morts
se parla molt més dels vius.

¡Miserable humanitat!
¡Ahont t' han de portá aquets punts,
si 'l trist recort dels disfunts
excita ta vanitat?

J. PUIG CASSANYAS

Sabadell, 1894

VETLLADA FUNERARIA

CELEBRADA AB MOTIU DE LA
FESTIVITAT DEL DÍA

EN los salons de la tomba
del Marqués de Tragadraps
(que fa deu anys á la vora
l' infelís va aná á can Taps,)

avuy hi ha una gran vetllada
en la que están convidats
esqueletos y esqueletas
que allí están empadronats.

Fan los honors de la casa
dugas fillas del Marqués
que allí no poguent fer goma
fan... una por d'alló mes.

La marquesa está assentada
y la festa presideix
molt riallera; (si fos viva
diría que posa greix.)

Quan ben plé de calaveras
está l' elegant saló
que sembla alló un gran dipòsit
d' ossos vells al per majó,

comensa á tocá una orquesta
cent ball que sembla vol sé
la *dansa macabra*, pero
ni es *ma* ni es *cabra* ni es *ré*.

Puig ab lo soroll que mouhen
fent estranyas contorsions
mes aviat sembla que imitin
un típich ball de bastóns.

Quan aquesta dansa acava
hi ha una mica de concert
alternant tercetos místichs
ab duos de cel... no obert.

També llegeixen poesías
en las quals á dret y á tort
ab versos mal fets demostren
que aquell que no es viu... es mort.

Per aplaudir ells emplean
formas molt extravagants;
se donan cops á la closca
ab los ossets de las mans.

Lo marqués molt satisfet
se passeja amunt y avall,
si bé s'aguanta las barras
tot sovint per fe un badall.

Quan la vetllada s' acava
refrescan las dents un xich
y brinda tothom á la
salut del mort mes antich.

Entre *ellas* petóns se donan
entre *ells* se donan la má
y entre tots se donan... ossos
(que es l' únich que 's poden dá.)

Al cap de un quart, de la festa
no 'n queda mes 'l recort:
puig tots tornan á la vida;
es di á la *vida de mort*.

J. ASMARATS.

CURIOSITATS

LOS FUNERALS

SENTén per gastos funeraris, segons la lley de
Toro, la cera, missas y gastos del enterrament,
per exemple, l' hábit ab que s' amortalla 'l mort, la
cera que 's gasta á la casa mentras está lo cos present
é igualment á l' iglesia, gastos de sepultura, etc., etc.

La lley 12, tít. XIII de la Partida 1.ª, s' ocupa de
las expensas que *facen los homes* respecte als difunts
y disposa que deuen pagarse dels bens del mort
abans de pagar cap de las mandas del testament, ni
dels deutes que 'l difunt pogués tenir, y abans de que
'ls hereders 's parteixin los bens de la herencia.

Los acreedors dels gastos funeraris se contan los
primers entre 'ls mes privilegiats, de modo que, en cas
de concurs, deuen ser satisfets ab preferencia con tal
que sigan proporcionats al rango y fortuna del difunt.

L' article 747 del nou Códich Civil mana que si lo
testador disposés de tot ó part dels seus bens pera
sufragis y obras pías en benefici de la seva ánima,
fentho indeterminadament y sense especificar la seva
aplicació, los albaceas vendrán los bens y distribuirán
lo seu import, donantne la meytat al diocessá perque
los destini als indicats sufragis y á las atencions y ne-
cessitats de l' Iglesia, y l' altra meytat al governador
civil pera 'ls establiments benéfichs del domicili del
difunt, y en son defecte als de la provincia.

Si no hi hagués en l' herencia diner bastant pera 'l
pago de funerals y llegats y 'ls hereders no ho facili-
tessin del seu pecuni particular, realisarán los albaceas
la venda dels bens mobles del difunt; y si aquestos no
bastessin, la dels immobles, sempre ab la intervenció
dels hereders.

PEPET DEL HORT.

EPITAFIS

Jau aquí 'l castellá Lucas
que sou un gran taberné,
treyent aygua al pou caygué;
jare se 'l menjan las cucas!

Dorm en aquí la vergonya
y á dessobre un arbre hi creix,
¡pobret dichuli un parnostre
que ja ningú la coneix.

Descansa aquí 'l meu marit...
jo també descanso al llit.

A PALLEJA.

L' ANGEL SENSE JUDICI

—Sacut aquesta galbana...
No tingas lo cor de roca...
¡Toca, Martí, prompte... toca
Que ja estérn mitj morts de gana!

NOTAS TRISTAS

—Otra qui Dios!.. Esto debe ser un cuartel...
 —Vaya... y de la guardia civil.
 Volvámomos.

—Be li puch dur una corona
 en cambi de la del
 martiri que 'm regalava ella en vida.

—¿Per qué 't giras, noya?
 —Per veurer si 'n puch enterrar un altre.

Si hay un Dios tras esta altura
 por dcnde los astros van
 ara 'm veureu esmorsant
 el peu de sa sepultura.

EPITAFIS

Veus eixos marmols senzills?
Donchs encara hi ha l' ossera
de una xicota soltera
que . . . sols va tindre tres fills.

— Aquí descansa 'n Nayans
que un gandul en vida fou.
— Llavors no fa rés de nou,
puig que fa 'l que feya abans.

Jau dintre aquesta fossana
cert reverent molt humil
que 'l va robá un de l' Habana,
deixantlo fins.. sense fil
per cusirse la sotana.

Dintre aquest ninxo tan just
jau la filla de 'n Bautista,
que va ser una modista
que tenia molt bon gust.

J. TARRÉ Y R.

Jau en aquí en Pepet Sendra
jove de certa experiència,
se va perdre á consecuencia
de resultas de ser jendre.

Ha sigut dels de «La Fulla»
membre acérrim com éll sol,
y encare que molt mussol
sabía buscar la bulla.

Ja que 'm consta á mi que 'l cen
en que mes se dedicá, (tre
fou sempre lo denunciá
forsa mohiments de ventre.

Fá tres anys que visch aquí
y si hi estich mal ó no,
no ho vulguis saber lectó
perque tampoch t' ho haig de dí.

Com que sé qu' has de morí
vina si vols ab un' hatxa,
é iluminada ma fatxa
't convensarás segú,
que per 'ber de ser ningú
val mes que 't porti ventatja.

ESCAMILLO

Dessota de aquesta llosa,
disfruta l' etern descans,
un politichi dels farsants
que per tot arreu fan nosa.

Va moure molt de xivarri
per son fin poguer lograr
y al cap y al fi s' en va anar
á enganyá als del altre barri.

Jau aquí un pobre senyó
que passava la existencia,
inculcant als noys la ciencia
y difundint la instrucció.

Y al fi de los seus travalls
tan gran recompensa 'n treya
que l' infelís, tant sols feya
de cassussa molts badalls.

Descansa dintre aquet ninxo
qu' es tancat ab una reixa
una sogra que á disgustos
va matar sis ó set gendres.

Dintre d' aqueix panteón
tan hermós com rich y gran
tranquil está reposant
l' home més pillo del mon.

Va guanyarse un capital
robant, y després de mort,
encare, com á recort
li axecan un pedestal.

Un poeta dels mes bons
que aplausos en gran lográ
fa ja algun temps que baixa
d' eixa freda tomba al fons.

Guanyá palmas y llorer
posant lo séu nom molt alt;
pero... com es natural
no tingué may cap diner.

V. PADRÓS VIDAL.

Jau aquí una baylarina
y allá 'l mestre senyor Cot;
éll, ensenyava doctrina
y ella ho ensenyava tot.

Disset anys avuy sá já
que 'n aqueix marmol confós
hi descansa lo llantiós
prebere, Mossen Será.

ANGEL SALABERT.

«Sense que li toqui 'l vent,
baix aquesta freda llosa
jau fa temps, la meva esposa.
Requiescant in pace. Amén.»
Un marit que aixó llegí,
deya trist: — A mi 'm subleva
no poguer á na la meva
ferli un epitafi així.

En aquest ninxo que veus,
hi descansa 'n Pau Molinas,
que 's va tallar tots dos peus
per no gastar las botinas.

Per no mudar de ciutat
— quan era viu me va dí
lo vellet senyor Martí, —
á cent anys seré enterrat.
Mes si val á dir vritat,
jo crech que 'l senyor Martí
á cent anys 's va morí
per... no mudarse la edat.

LL. SALVADOR.

Aquí descansa en Pau Plana
cómich tronat á desdir;
diu que desd' que va morir
no ha patit may mes de gana.

En aquest estret forat,
hi jau un pobre soldat
qu' havia estat molt valent;
pró densá en está enterrat
no ha fet cap moviment.

En aqua sepultura
hi descansa un pobre actor
qu' en los papers de traydor,
ratllá sempre á gran altura.
Ans de morí 'l van matá,
á dotzenas de vegadas,
á tiros y á punyaladas
y sempre ressucitá.

Y la seva pobre esposa,
quan lo va veurer morir
á casa seva, va dir
ab expressió dolorosa:
— Pobret! ¡Ja ets mort Salvadó!
pro t' hi vist mort tantas voltas
que fora molt carnestoltas
si 'm causés cap impressió.

FRANCESCH COMAS.

Fou torero, es digué Branyas.
Va morir de sentiment,
al saber que tanta gent
en vivia de las banyas.

Jau aquí, desde cert dia
un qu' es deya Malavia.
Va morir sense xaveta...
—Ja has dit prou; era un poeta.

Aquí jau en Pau Sevè
(álias lo pintxo de Llotxas)
Había fet mols rellotxes,
sense habé estat rellotxé.

SALVADOR BONAVIA.

A sota d' aquest desmay
jau la muller d' en Pau Pí,
que Pura se feya dí
y éll diu que no ho sigué may.

Fà ja temps que jau aquí
l' home de la Pepa Tap;
lo pobret ne va morí
del pes que li feu dú al cap.

En aquesta tomba baixa
jau un avaro tan gran...
que li sab greu jeure tant
per por de gastar la caixa.

Un mestre d' estudi vell
jau á sota d' aquest gram,
que volguent matar la fam,
la fam va matarlo á n' éll.

MET-GUIXAIRE.

Aquí jau en Pau Titellas
home valent y atreuit;
morí d' una afecció al pit
de menjar tantas *costellas* (1).

Descansa aquí una modista
que passá una vida trista
perque marit no trobá.
Segú que al cel aniria,
puig cada día rebía
visitas d' un capellá.

«Aquí reposan los restos
d' un infelís impresor
que morí sense cap quarto,
sense familia, ni humor.»
Aixó un caixista llegí
visitant un cementiri,
y exclamá:—Vet en aquí
'l mateix que haig de tenirhi.

R. BALCELLS BELLVÉ.

(1) *dels altres.*

Descansa sota eixa llosa
un infortunat pegot;
va morir, segons murmuran,
d' estirá massa 'l nyinyol.

Aquí descansa ma sogra,
aparteuvos per pietat;
que si de cas se 'n adona
potsé os esgarrapará.

Descansa en aquesta fossa
un músich municipal;
sent viu, lo fiscorn tocava,
are, toca... 'ls resultats.

Tanca aquesta freda tomba
donya Reparada Brull,
que morí, segons los metjes,
de tení una brossa al ull.

Jau dintre d' aquesta fossa
un sacristá de Santa Ana,
lo va sorprendrer la mort
estant tocant la campana.

Un torero desgraciat
jau aquí dintre; morí
d' una tremenda *cojida*
d' una *vaca del país*.

QUIMET BORRELL.

À MA MARE

¡Ay! recuerdo ma infantesa...
¡dixós temps qu' ha passat ja!
Temps en que l' acariciarme
era mare vostre afany.
Temps en que per un sol bés
en lo meu rostre estampat
crech qu' oblidarvos podíau
del Deu, que vida 'ns doná.
Contemplant ab dols amor
al vostre fill estimat
passavan per vos las horas
olvidant antichs pesars.
Y amoroseta 'm guiavau
pera apartarme del mal,
cubrint mon camí de rosas,
perque no sufris cap dany.
Vau tancá 'ls ulls á la vida
y desd' aquell jorn mortal
en mon camí sols hi ha espinas
precipicis y rocam.
En lo cor clavada porto
la espina dels desenganys,
quan no caich sobre las rocas

en los precipicis caich.
Pateixo tant, mare meva,
que visch en lo mon frisant
y la fé hi perduda tota
que no penso recobrar.
Sols m' alena una esperansa
y es vení al vostre costat.
¡Que ditxosos los morts marel!
¡Pobre fill que viu encar!
La meva ánima vos erau,
y 'l meu cor tot d' un plegat,
y ánima y cor me robaren
deixantme la vida encar.
Vida que com mort es fera,
que 'l pit me va rosegant,
qu' ompla mon cap de tristesa
que los meus membres abat.
¿Com puch la fé conservar?
¿Com puch resignarme may?
Si ab vos l' ánima 'm robaren,
si 'l meu cor no existeix ja?

JOAN JORDI.

LA TOMA SA

IL·LIDIL DEIS CEMENTIRIS

Lo gaiter del fusionisme
en cambi d'altres favors,
mou gresca pels cementiris
en obsequi als electors.

Mentres bufas las canyetas,
bon Sagasta, ves buscant:
¡véyas prompte 'l téu prestigi
en quin clot ¡· enterrarán!

MORTS

PROU n' hi han de ben vius.

N' hi han que 's bellugan, que son de carn y ossos y altres que no 's mouhen que son 'ls de... ja ho trovarém.

Pe 'l passeig de Gracia se 'n trovan á cada pas 'ls diumenges, tant homes com donas.

¡S veu cada vestit de *faill* y de cretona que 'm fan l' efecte d' un sudari!

¡Se trova cada barret de senyora qu' es una llosa funeraria.

¡Topém ab cada cara enfarinada qu' es un cadavrel!

¡Y la importancia que ' donan 'ls morts ab faldillas quan van mudats ó á la moda!

Las llibretas son 'ls mixos de l' altra classe de morts que déyam.

Lo luxo, valentse dels seus sectaris que son las *pretensions*, deixa cada difunt per las botigas, que are mateix cada establiment es un cementiri.

Oh! Y lo mes trist es que la multitud de morts que ocasionan las modas son causa del enterro de molts botiguers.

O sino, fixinse en l' estat agónich del comer al detall, avuy com avuy.

Tant sembla una *isla* del Poble Nou lo carrer de

Fernando, com una *avenida* de ca 'n Tunis lo carrer de la Boqueria.

Vull dir que no hi han distincions entre 'ls morts de carrer y carrer: lo progrés tot ho nivella.

Causa una verdadera matansa lo progrés en lo vestir, per exemple.

La mania de figurar y de fer la pols, ocasionan hecatombes á rahó d' una per temporada.

Y no precisament se contan tants morts per la culpa de volguer anar maco, no; la *teca* deixa molts difunts.

Lo donarse llustre, lo treure mes al sol que no hi ha á l' ombra, es lo que mata.

D' aquí ve que hi hagi tants morts en tertulias y teatros.

Per aixó 's veuhen tants morts en cotxe.

Molts rengles de carruatges amunt y avall del Parch me fan l' efecte d' un enterro á tot gasto, ab la sola diferencia que 'ls morts van á darrera.

Dins del Parnás també abundan las defuncions poéticas, los morts literaris.

Las Bellas Arts també son verdaderas tombas devagadas.

Y aixís com lo comer per culpa d' aquestos morts en forma de tractats y *mudos moriendi* es un *Campo Santo*, la Industria, ja ben morta, que 'n durá pochs de capellans al enterro.

De modo y de manera que, per resumir, dintre de la pau que disfrutan tots 'ls rams del saber y totas las forsas vivas (mortas) del país, podém exclamar:

—¡Pau als morts!—

J. BARBANY.

Planys d' un mort

No trobantme gayre bé un diumenge cap al tart, al metje vaig avissar perque 'm digués son paré...
—Tot aixó no será ré—
boy pulsantme me va dí.
—Forsa unturas de sagí y deixis de tonterias—
y al cap d' un parell de días, lo cert es que 'm vaig morí.

Tan disgust y desconsol va causar la méya mort, que 'ls meus parents per recort tots se vestiren de dol. Lo pis no deixaren sol estant jo de cos present, demostrant molt sentiment y estimació verdadera, pero després vegí qu' era pera veure 'l testament.

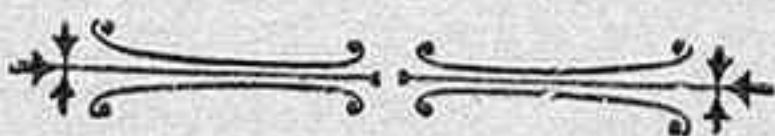
Un cop vaig ser enterrat, no sentint burgit per fora, y quietut un té á la vora, vaig quedar molt descansat; puig que talment marejat vaig arribar del camí; ¡quina pena y quin patí pel *passeig* del cementiri! que ¡vaja! semblant martiri cap mort lo pot resistí.

Fa poch temps qu' estich tancat dintre d' aquesta caseta, sent tan fosca y tan estreta que casi estich asfixiat; ni tan sols un mal forat van deixarm per respirar, y fresca pogués entrar per passar millor la *mort*, deixantme sols per recort no poguerme bellugar.

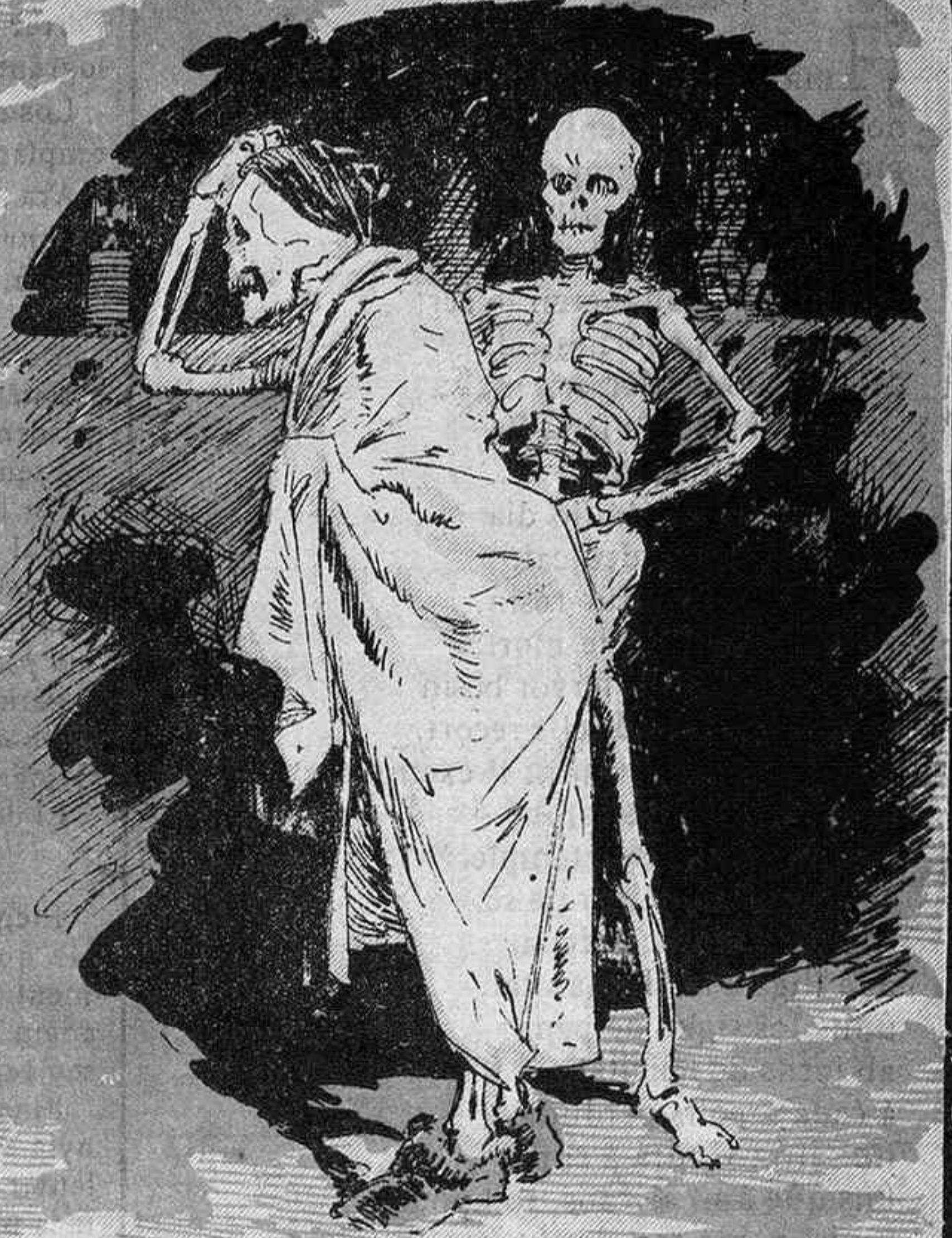
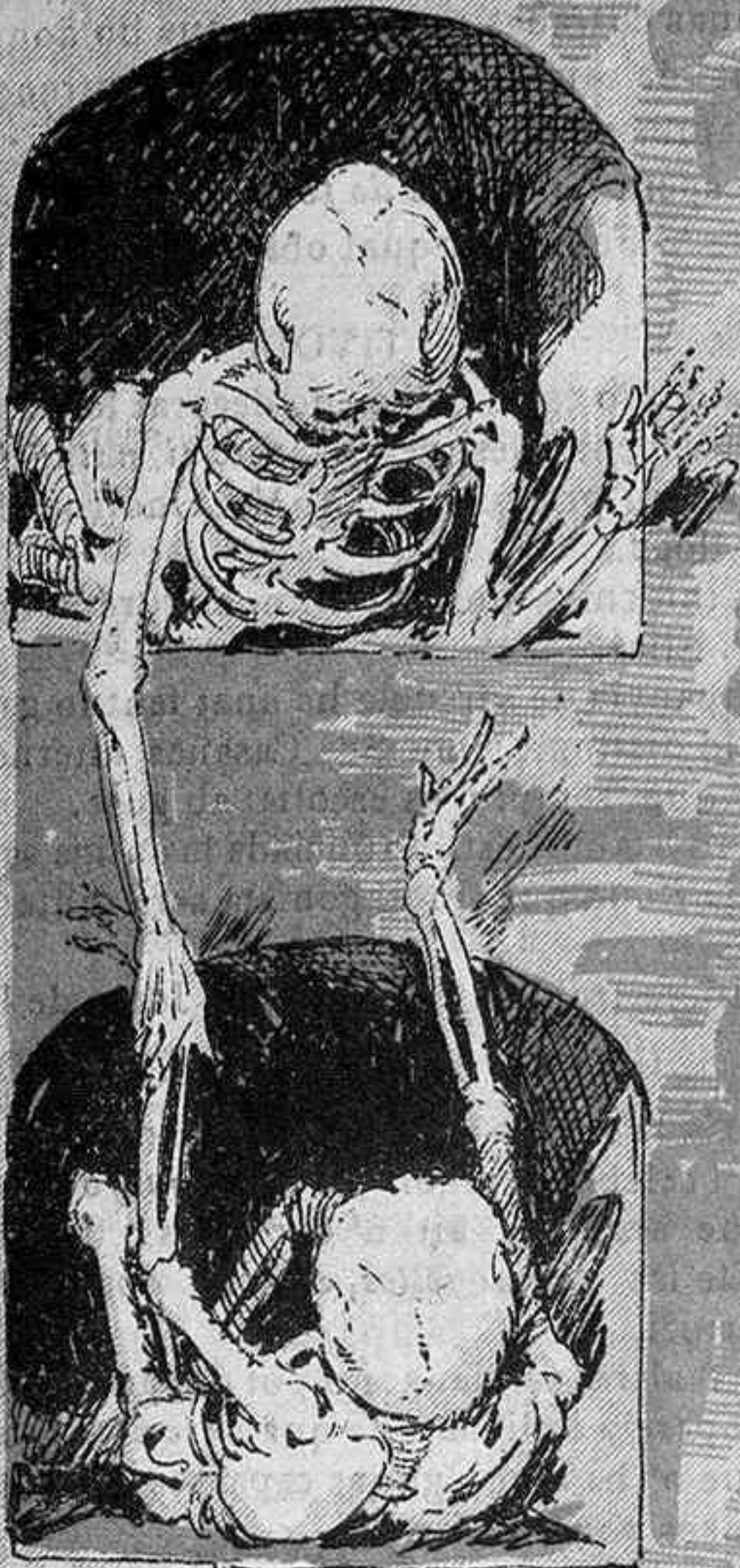
Aquí jo tinch per companys un cómic molt carrincló y un tenor de carreró que sols canta cants estranys. Un militar qu' ab reganys á tothom contestar sab, y trayent verí del pap la sogra arma tals querellas que s' arrenca las costellas y 'ns se las tira pel cap.

Ja veuhen si divertit aquí dins jo dech estar, que no 'm deixan descansar ni de día ni de nit. Estich ja tan aburrit que res del mon me fa riure, y si un moment tingués lliure un revolver agafava y la meva mort matava per si pogués torná á viure.

M. GARDÓ FERRER.

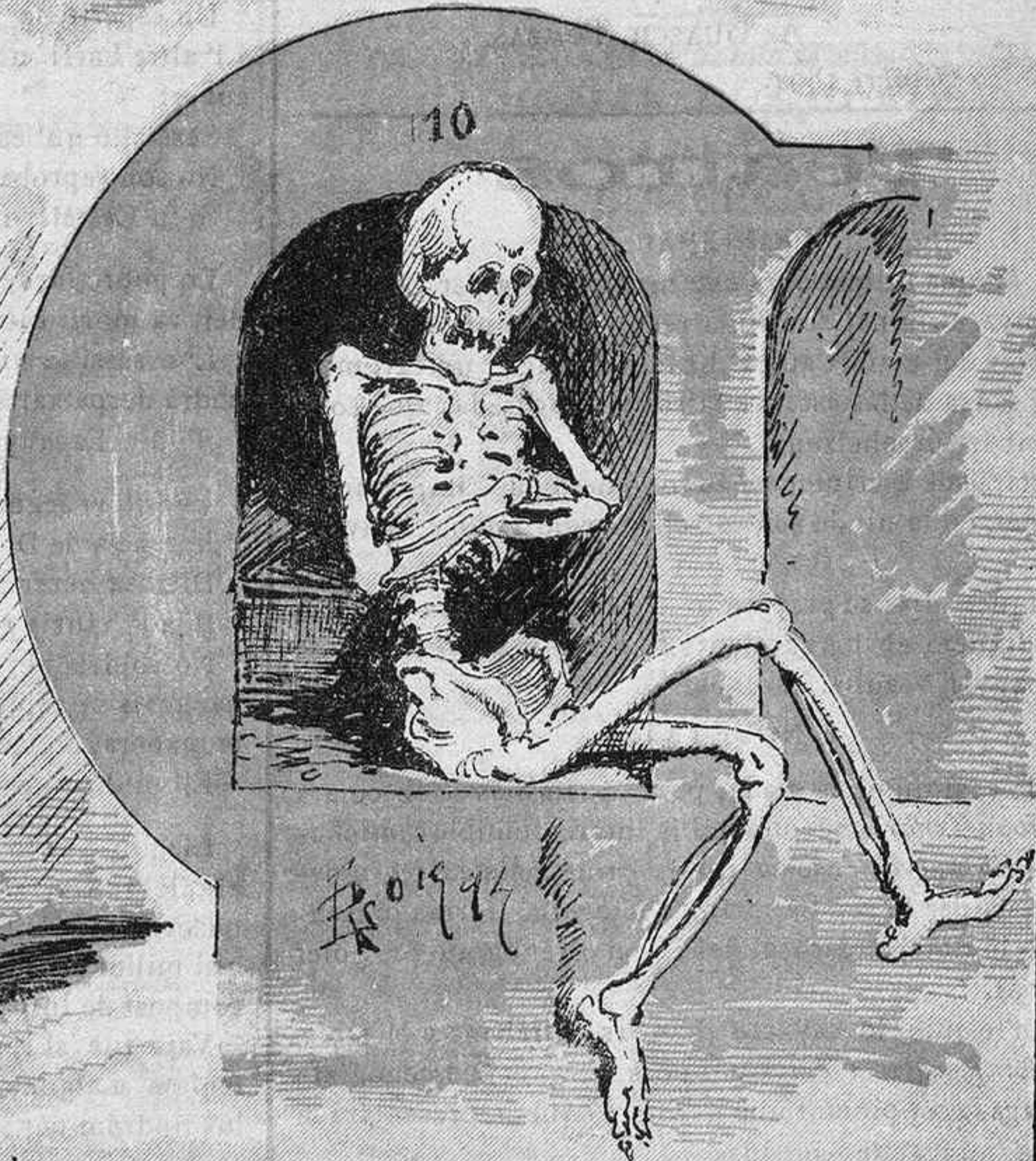

D' ULTRA TOMBA

—Pau.. ¿qué t' ha dut corona la teva dona?
—No... ja 'm va coroná en vida.

—Ay pobre de mí.. en lo meu cos
ja no mes hi quedan los furats.

—Tú 'm dabas plahers sens mida,
y dallonsas á desdí...
¡Ay... qui pogués, Valentí
torná á donarte la vidal

—¿Qu' hèm de fer?.. Quan tocará aquesta
dixxosa trompeta'

LA CADENA HUMANA

AHIR, nostres volguts pares nos duyan al cementir, mostrant ab sas grogas caras lo crudel de son sofrir. Y allí seyan que resessim pels que 'ls dongueren lo sér, y ab coronas adornessim dels avis lo llit darrer. Avuy, ab los fills fem via vers lo recinte sagrat quan arriba ab dol lo día á n' als difunts dedicat. Y pels avis fem que resin, venerant son llit de mort; que sa tomba ab fervor besin perque guardin d' ells recort. Demá, 'ls fills, seguint l' exemple, portarán als nets també á cubrir ab flors lo temple dels que van deixar de sè. Així en la forta cadena que lliga á la Humanitat, units los sigles de pena ab jorns de felicitat, á cada argolla perduda un' altra vindrá á suplí, fins que á n' al caos, rompuda, vagi á parar son destí, ab la terra barrejada que 'ns don vida y 'ns sosté ¡tots fets pols d' una vegada! d' hont sortí l' home primé.

A. GUASCH TOMBAS.

30 Octubre 1894.

Teatros

PRINCIPAL

Sergio Panine última obra estrenada y nova per complet en Espanya, original de Ohnet resulta molt inferior al *Felipe Derblay* del mateix autor, havent obtingut un éxit molt duptós á causa de las escenas falsas y exageradas que continuament se succeixen.

A tractarse de escriptor espanyol ó de menos importancia que Ohnet, en la nit de son estreno *Sergio Panine* anava al fosso.

Pera aquets dias se prepara lo típich *Don Juan Tenorio* que no duptém ab los excelents actors que forman part de la companyia, resultarà notable.

NOVETATS

Com de costum en la diada, pera aquets dias se executarà lo *Don Joan Tenorio* además del ja imprescindible *continuator* ó sia *El nuevo Tenorio* quals protagonistas serán desempenyats per lo reputat primer actor Sr. Borrás presentantse ab lo notable decorat del eximi escenógrafo Sr. Soler y Roviroza.

Está en estudi lo saynete dels Srs. Mirabent y M. s' res, titulat: *La pescaleria*, per qual obra lo reputat escenógrafo Sr. Moragas está pintant una decoració que representarà la Boqueria (mercat de Sant Joseph).

Are no ho fassin correr, no fos cas que lo senyor Mir (empresari) me mirés malament.

ROMEA

Lo repertori antich barrejat ab los *Tenorios* del senyor Ferrer y Codina han fet lo gasto en la setmana que fineix, logrant unas entradas que sembla que ho donguin.

Los días de catalá, després dels dos estrenos fracasos, s' omplan també ab las citadas obras.

Ara s' espera *La marca de foch*, de marca desconeguda, y *Lo nuvi* de 'n Feliu, per qual obra pinta algo 'n Soler y Roviroza.

TIVOLI

A causa de no estar llestos de decorat los artefactes necessaris é indispensable per *L' arte al natural*, exhibició de quadros al viu presentada per Mr. Onofroff, hasta avuy no pot tenir lloch.

Per los informes que 'n tenim, augurém brillants resultats al Sr. Elias.

La companyia de sarsuela ha anat fent lo gasto ab la *Marina* per lo distingit tenor Sr. Casañas alternada ab *Robinson petit* que sempre es escoltat ab gust.

Pera avuy també está anunciada la antiga sarsuela *El postillon de la Rioja* qual protagonista será cantat per lo senyor Casañas.

Li desitjém trobi en éll un segón Jorge de la *Marina*.

GRAN-VIA (abans CALVO-VICO)

Llegeixis la revista de la setmana anterior y en ella veurán que 'l célebre Frégoli va de *triunfo en triunfo*, so'sament que are cada nit n' obté dos ó tres ó mes, ja que además de las *chansonettes*, executa dos obretas de las del seu repertori.

Fins á l' altra setmana no pot donar comens la companyia de opereta italiana, de quals *jembras* los podém adelantat que n' hi han algunas capassas de fer desesperar als mes mansos *pares de familia*.

Ojo, donchs!

UN CÓMICH RETIRAT

Campanadas

Un esperitista m' ha assegurat que lo día 2 tindrà lloch á l' altre barri un banquet mónstruo de 200 pessetas lo cubert.

Será alló qu' es diu: *Un banquet de cà l' Bisbe*.

No son reprobables aquets tiberis?

Si 'n Castelar fos aquí encara li preguntariam.

Lo pobre forner ferit mortalment en la Rambla de Sabadell va morir causant un verdader trastorn á la població.

L' assessí te vint anys... abans no morí de vell encara 'n podrá despatxar algun altre.

¡Pobre Espanya!

Lo *Diluvi* segueix treyant drapets al sol en la questió de l' herencia de D. Rosendo Arus.

Ditxosa herencia de confiança!... Si jo fos del Sr. Almirall ja l' hauria renunciada.

No voldria per una cosa que al fi y al cap sols li deu donar mals de cap, que 'm portessin y 'm traguessin d' aquesta manera, en las planas dels periódichs.

Ell m' hagués de creure...

Llegim que lo torero Enrich Vargas (*Minuto*) ha desafiat al célebre *Guerrita* á toréjar deu corridas, totas ellas de ganaderia diferente, apostant 40,000 duros que guanyará el qui millor lidihi y mati los toros, baix un intelgent Jurat compost de imparciais aficionats.

Vaja que si resulta certa la noticia, podrém dir que fins teníam á alguns toreros per... sebas, pero en lo successiu los tindrém per... sabis.

¡Vo'ús se creyan anavam á dir ximplés? n' á!

Donchs s' han equivocat.

Días passats deya un andalús que estant en lo servey van enterrarlo viu durant un atach epileptich y sort de no ser escrupulós, va poguerse mantenir de cuchs fins al cap de l' any que al obrir lo ninxo varen trobarlo bó y sá.

Si es cert, á aquellas pobres bestias los hi va sortir bé lo tiro per la culata.

Aixó es á la justicia prender.

A un que se li havia mort la dona de repent, durant la seva ausencia, no savían com notificarli la noticia pus era un home que idolatrava la familia y temían que lo trastorn no 'l matés també á n' éll.

Un tranquil va brindar-se á donar la fatal nova, prometent que en comptes de trastorn li daría una alegría y... efectivament, aná á trobarlo y li digué:

—Noy, tens cremada la casa y han mort en l' incendi, ton pare, ta mare, la teva dona y los teus fills.

Lo viudo va correr desesperat á casa seva y al veurer que total se li havia mort la dona, per poch s' mort de l' alegría que li va causar lo desquento que va ferse á la seva desgracia.

A Nimes, dimars passat va morir una noya efecte d' un tip de riurer.

Ja es lo segon cas durant l' any qu' ha tingut lloch en aquella ciutat.

Y lo mes estrany del cas es que al cap de sis horas de morta encara reya.

Quina mort mes cayal...

Segons un astrónomo alemany, la causa de la temperatura anormal que s' experimenta fa días, es que lo planeta Marte s' ha separat uns quants mils metros de la seva orbita.

Vaja... ha descarrilat, com si diguessim.

No se sab que hi hagi hagut desgracias personals?.

Ha mort repentinament l' esposa de D. Joan Torrents, gerent de la Empresa del Teatro Romea.

Acompanyém al amich y á tota la familia ab lo sentiment qu' ha d' haverloshi causat tan irreparable pèrdua.

E. P. D.

Algú 'ns ha fet notar que lo gran D. Emilio al regrés de viatge estava molt desmillorat y que feya moltes ulleras.

Pet ser no li haurá probat lo clima de Nápolis.

Aixó deu ser.

Telegramas

(De l' altre mon)

Inforn, 1.—8 matí.—Moviment d' entrada durant l' any económic que fineix: Dos ministres; cinquanta tres diputats, mil cent tres regidors; noranta tres directores de consums, vint y tres membres de la Fulla y dos cents hereus de confiança.

Delegats d' hicenda, burots, interventors, vistas d' Aduana, inspectors y donas de vida airada: vuitanta quatre mil tres cents cinquanta.

PERE BOTERO

Llms, 1.—9 id.—12 150 casats vells ab donas joves 49 753 industrials ab los clatells encara plens d' esclufollas d' ou, 3,234 emigrants á la América del Sur, 22,450 ximpls y 83 432 criaturas sense batejar cantanhi los fetos de 4 llunas.

Mos SEN SERÁ.

Cel, 1.—10 id.—Entrada durant l' any: 0.

PERE.

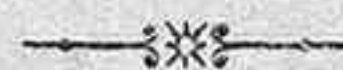
COLEGIO UNIVERSAL

DE 1ª Y 2ª ENSEÑANZA

Incorporado al Instituto de esta Provincia

Calle Ancha, 59.—BARCELONA

(Edificio «Niu Guerrer»)

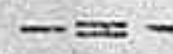
Primero en España en donde se enseñan todos los

IDIOMAS EUROPEOS

= Preparación para la carrera de INTÉRPRETES. =

COMERCIO

Correspondencia comercial, Cálculo mercantil y Teneduría de libros.—Clases de Teneduría é Idiomas de 8 á 10 noche.

Se admiten pensionistas, medio pensionistas, recomendados y externos.

TALONARIS

PERA APUNTACIONS DEL SORTEIG DE NADAL

Magníficament litografiats é impresos á dugas tintas ab una alegoría de la Fortuna.

Los de 100 fulls á 80 céntims

Id. " 50 " á 50 "

Id. " 25 " á 25 "

VENTAS AL PER MAJOR Y MENOR

LITOGRAFIA BARCELONESA

DE

RAMÓN ESTANY

5, Sant Ramón, 5.—BARCELONA

Als senyors corresponals de LA TOMASA, libreters, kioskos y demás punts de venta, se 'ls farà lo desquento acostumat.

